

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22654

гр. София, 01.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
закрито заседание на 01.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

като разгледа дело номер **5773** по описа за **2023** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144 от АПК във вр. чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Производството е образувано след връщането му от тричленен състав на АССГ с решение № 21610/23.06.2025 г. , адм. д. № 3956/2025 г. , XIII касационен с-в за произнасяне по касационна жалба вх. № 1065/16.01.2025 г. на ответника ГДИН и касационна жалба вх. № 2564/04.02.2025 г. на ищеца А. С. В., които са насочени срещу решение № 27785/19.12.2024 г. по адм.д. № 5773/2023 г. на АССГ, I-во отд, 35-ти с-в в частта за разноските. С посочените касационни жалби, насочени срещу първоинстанционното решение в частта за разноските се иска отмяна на присъжданията.

Съдът, като взе предвид горепосочените жалби, като взе предвид и материалите по делото, приема следното от фактическа и правна страна: предвид изхода на делото, съдът е приложил чл. 285, ал. 3 от ЗИНЗС и чл. 286, ал. 2 и ал. 3 от ЗИНЗС, като е приел следното:

„На основание чл. 286, ал. 3 във вр. чл. 285, ал. 3 от ЗИНЗС, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 122,92 лв. деловодни разноски за ДТ и адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 286, ал. 2 във вр. чл. 285, ал. 3 от ЗИНЗС, ищецът следва да бъде осъден да заплати на АССГ сумата от 1 441,91 лв. деловодни разноски за експертиза.

На основание чл. 286, ал. 3 във вр. чл. 285, ал. 3 от ЗИНЗС, ответникът следва да бъде осъден да заплати на АССГ сумата от 41,54 лв. деловодни разноски за експертиза.“

За да процедира по посочения начин, съдът е взел предвид разпоредбата на чл. 285, ал. 3 от ЗИНЗС, според която разноските по делото, с изключение на ДТ, не се внасят предварително. Следователно, платените разноски от бюджета на съда предварително, се разпределят с решението, на основание чл. 286, ал. 2 и ал. 3 от ЗИНЗС, между ищеца и ответника с оглед изхода на спора. Това е съобразено от първоинстанционния съд с атакуваното решение. Следователно, молбите по чл. 248, ал. 1 от ГПК са неоснователни.

Въз основа на гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ касационна жалба вх. № 1065/16.01.2025 г. на ответника ГДИН и касационна жалба

вх. № 2564/04.02.2025 г. на ищеца А. С. В., които са насочени срещу решение № 27785/19.12.2024 г. по адм.д. № 5773/2023 г. на АССГ, I-во отд, 35-ти с-в в частта за разноските.
Определението подлежи на обжалване от страните, пред тричленен състав на АССГ, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.